

een de aarde in uw broeibak. 't Is geen pronkstuk, maar op zolder (liefst voor een raam, waarop ge de zon krijgt,) ergert zich geen der huisgenooten aan het leelijke ding.

En de aspidistra's groeien er best. In Mei heb ik drie of vier stukken van wortelstokken gelegd, waaraan zich 6 bladen ontwikkelen, een paar zijn zelfs bijna al geheel ontrold.

Een vriend van me zette een paar weken later eveneens in den „broeibak” twee kale wortelstokken, die een week of drie in gewone aarde hadden gelegen, maar nog geen sporen vertoonden van groei. Nu prijken ze ook met een tweetal groene punten.

't Spreekt van zelf, dat later wortelstok en blad in gewone aarde worden overgeplant. Dat kost niet veel moeite bij het uithalen, want het blad schijnt grootendeels, zoo niet geheel te leven van den wortelstok, althans op 't oogeblik laten zich nog geen worteltjes zien.

Zoo'n bak op zolder leent zich opperbest tot allerlei proefnemingen, b. v. het laten ontkiemen van een paar jaar oude pitten van geconfijte dadels. En ongezoekt leerde ik, hoe taai van leven de wortelstok van de aspidistra's is. Verleden jaar plantte ik een pot aspidistra om; een stuk wortelstok, dat in den weg zat, sneed ik af, en legde het op de aarde in den bak, om het later er in te leggen.

Maar ik vergat het — een paar maanden daarna vulde ik uit den bak een bloempot met aarde en brak een groene punt af van den zoekgeraakten wortelstok.

Toen smeed ik hem achteloos weg, en daar vond ik dit voorjaar bij 't rommelen in de aarde een lange, bleeke punt. Aan den ouden wortelstok, aan het verlengde daarvan heeft zich een klein, maar mooi zilverbont blad omhoog gewerkt.

Dat het kweken van aspidistra's van een enkelen wortelstok *wel eens* gelukt, meen ik dus te mogen tegen spreken. Maar die verwacht, dat hij op de aangegeven manier zoo dadelijk forsche bladeren krijgt, komt bedrogen uit. De eerste bladeren blijven klein, maar met een jaar of twee is de plant krachtig genoeg, om groote lang gesteelde bladeren voort te brengen. v. D.

Een jaar „Nederlandsche Vogelkunde.” De heer H. Albarda zond ons een overdruk uit het Tijdschrift der Nederlandsche Dierkundige Vereeniging, bevattende een overzicht van ornithologische waarnemingen, in Nederland gedaan van 1 Mei 1895 tot en met 30 April 1896. Dit is nu al het tiende jaarverslag, waarmee de ijverige nestor der Nederlandsche ornithologen de wereld der vogelvrienden verblijd heeft en wederom bevat het tal van belangrijke waarnemingen, die ons in onze meening versterken, dat, waar een goed opmerker is, de merkwaardigheden ook nooit ontbreken.

De brochure bestaat uit een dozijn bladzijden, die een kleine veertig „korte mededeelingen” bevatten, voor een groot deel van de heer A. zelf afkomstig, voor een ander deel van bekende Nederlandsche geleerden en vogelvrienden.

In het jaar, waarover het verslag loopt zijn twee vogelsoorten in ons land voor 't eerst waargenomen en wel de Aziatische goudplevier (*Charadrius fulvus*), die de heer A. zelf bij een poelier te Leeuwarden vond, en het Hazelhoen (*Tetrastes bonasia*) dat 9 Nov. 1895 bij Winterswijk gevangen is, naar Eindhoven werd gestuurd om te worden opgezet en eindelijk, toen de preparateur niet was te vinden, door de persoon, aan wie de vogel was toegezonden . . . is opgegeten.

Andere zeldzame zwerf- of trekvogels, die waargenomen werden, zijn de Notenkraker (*Nucifraga caryocatactes macrorhyncha* Brehm) 20 Dec. '95 onder Sassenheim geschoten, de Grootte Pieper (*Anthus Richardi*) in November op de Amsterdamsche vogelmarkt aangevoerd, de Kleine Trap (*Otis tetrax*), waarvan op verschillende datums vier exemplaren geschoten zijn, waaronder een oud mannetje, waarmee de dwaling weerlegd is, dat van *O. tetrax* alleen wijfjes en jonge vogels ons land zouden bezoeken, verder de Kleine Zwaan (*Cygnus Bewicki*), de Kleine Rietgans (*Anser brachyrhynchus*), de Grootte Jager (*Stercorarius*

catarrhactes) en de Kleine Jager (*Stercorarius pomatorrhinus*).

Van de Sperwer (*Astur nisus*), de Wespendif (Pernis apivoris), de Kuifmees (*Parus cristatus*), het wit gesterd Blauwborstje (*Cyanecula suecica caerulecula*), het Goudhaantje (*Regulus cristatus*), de Goudvink (*Pyrrhula europaea*), de Waterral (*Rallus aquaticus*) werden voor 't eerst broedplaatsen waargenomen in Friesland, enkele der hierboven genoemden (No. 3 en 5) zijn ook broedend bij Hilversum gezien, het Goudhaantje ook onder Oudewater. Het merkwaardigste nesten-bericht is echter wel dat van de bastaarden van de bonte en zwarte Kraai (*Corvus cornix* en *C. corone*), die dicht bij Leeuwarden op de straatweg naar Stiens een nest hadden met 3 eieren. Ongelukkig werd dit nest 22 April '96 ontijdig verstoord, terwijl het de heer Albarda niet gelukt is, de oude vogels nog eens te zien te krijgen.

Ons overzicht van een overzicht wordt wat omvangrijk, al hebben we de rijke inhoud ervan nog lang niet uitgeput. Wij besluiten daarom onder dankzegging aan de vriendelijke zender met de wensch, dat hij voor zijn volgend „jaarbericht” ook veel van zijn gading moge vinden onder wat in onze rubriek „Vragen en korte Mededeelingen” van tot tijd zoo al vermeld wordt.

In verband met „De Levende Natuur,” bl. 112—113, doe ik u het volgende opmerken. Fr. Wink (Deutschlands Vögel) onderscheidt de volgende soorten van „Seeschwalben” (bl. 209):

1. Flusz Seeschwalbe = *Sterna hirundo* L. (Vischdiefje);
2. Schwarze Seeschwalbe = *Hydrochelidon fissipes Gray* = zwarte Stern (*Sterna nigra*),
3. Brandseeschwalbe = *Sterna cantiaxa Gm.* (grootte stern);
4. Zwergseeschwalbe = *Sterna minuta* L. (= dwergstern);
5. Raubseeschwalbe = *Sterna caspica* Pall. (= reuzenstern);
6. Paradies-Seeschwalbe = *Sterna Dougalli* Mont. (Dougall's stern);
7. Lach-Seeschwalbe = *Sterna Anglica*;
8. Küsten-Seeschwalbe = *Sterna macrura* (Naum.) (Noordsche stern) (Koller).

Dus volgens hem is No. 6 verschillend van No. 8.

Purmerend.

L. v. T.

Dat is ook zoo; *Macrura* heeft een geheel roode snavel terwijl die van *Dougalli* geheel zwart is. De onduidelijke plaats in de brief van de heer S. is waarschijnlijk wel daaraan te wijten, dat *beide* vogeltjes ook wel eens *Sterna paradisea* genoemd zijn. RED.

Een wonderlijk geval. Op een avond in Juli was ik bezig met lezen op mijn kamer. Ik had de lamp opgestoken, 't was half tien. Een torretje hield me gezelschap. Als ik u het beestje mag voorstellen: een meikever van een centimeter lengte, dezelfde bruine schilden en denzelfden zwarten kop; een Juli-kever misschien? 't Beestje was zeer beweeglijk en danste in wilde sprongen op en af in het vrij sterke licht der lamp. 't Tuimelde eenige keeren voor mij op het boek. Verdiept in 't lezen gaf ik het ten slotte een gedachten tik op den kop en dacht van den kleinen indringer ontslagen te zijn. Dit was ook het geval, maar hij wreekte zich op zijn manier. Een zevental kindertjes sprongen vóór mij op tafel en schenen den spot met mij te steken. Zij waren twee, drie millimeters lang. Ik stond verwonderd, want van ovoviviparen bij de insecten had ik nooit gehoord. Kunt u me daar iets meer van vertellen?

Maasbracht. L.

J. SMEETS.

Hier in het dorp staat voor een smidse een linde. Sinds zeven weken zijn de onderste bladeren beginnen te verwelken. Nu is alleen de kroon nog groen. Zou gebrek aan voedsel hier de schuld van zijn. De boom is vijftien à twintig meter hoog en op twaalf meter afstand van een